

Til §§ 3—7.

Bestemmelserne ere i det hele overensstemmende med de i tidligere Regeringsforslag indeholdte og indføre bl. a. for Kommunerne uden for Kjøbenhavn lignende Regler om særskilt Skatteansættelse for Personer, der efter Skatteligningens Affattelse tilflytte Kommunen, som de for Kjøbenhavn ifølge Lov 1ste April 1887 gældende. Som Følge heraf vil der ikke længere blive Brug for den i disse Kommuner hidtil anvendte Tillægsligning. I § 7 er, saaledes som ogsaa anbefalet af det ovennævnte Landstingsudvalg, indført Regel om Skattepligt for et Dødsbo, der fortsætter en af den afdøde drevne Næring.

Til § 8.

Overensstemmende med tidligere Regeringsforslag har man foreslaet, at der for hver Kommune uden for Kjøbenhavn skal tilvejebringes nærmere vedtægtsmæssige Regler for Udførelsen af Ligningen paa Formue og Vejlighed. Smidlertid har man over for den fra Folketingets Side rejste Modstand ment for Sognekommunernes Vedkommende at kunne frafalde Kravet om, at saadanne Vedtægter skulle godkendes af Indenrigsministeren, og overlade til Amtsraaderne at approbere Vedtægterne, idet man som Modvægt samtidig i Lovforslaget har givet nærmere Forstrifter angaaende disses Indhold. For saa vidt det er foreslaet, at Forhøjelse af den udfundne Skatteindtægt efter „Vejligheden“ kan ske med indtil en Fjerdedel og Nedsættelse med indtil Halvdelen, har man ment, at Hensynet til Vejligheden herved vilde kunne faa en passende Indflydelse ved Skatteansættelsen.

Forstriften om, at der i en særskilt Protokol skal anføres for hver enkelt skattepligtig de Hensyn, der ere tagne ved Ansættelsen af hans Skatteindtægt (Paragraffens 2det Stykke), har til Hensigt dels at vække Opmærksomhed for de Omstændigheder, der efter Formue- og Vejlighedsfattens Natur bør komme i Betragtning foruden Indtægten som saadan, dels at tilvejebringe et Materiale for Overligningsmyndigheden til Bedømmelse af indkomne Klagers Berettigelse.

Til § 9.

Bestemmelsen om Afgang til Benyttelse af Ligningsmænd i Lighed med, hvad der gælder for Kjøbenhavn ifølge Lov af 1ste April 1887, var efter Regeringsforslaget 1895—96 indskrænket til at gælde for Købstædkommuner med over 10,000 Indbyggere samt Frederiksberg. Da der ogsaa har fore-

ligget Indenrigsministeriet Andragende fra en Sognekommune om Indførelse af Ligningsmænd, har man medtaget alle Kommuner med over 10,000 Indbyggere, men saaledes, at det er overladt til Indenrigsministeren efter Kommunalbestyrelsens Forslag at træffe Bestemmelse om Foranstaltningens Indførelse.

Til § 12.

Da Næringsafgiften bliver at beregne af den oppebaarne Indtægt, vil det heraf blive en Følge, at der for en i Løbet af Aaret paabegyndt Virksomhed eller tiltraadt Ejerforhold først kan blive Spørgsmaal om Ansættelse til Næringsafgift i det følgende Aar, og Forholdet maa betragtes saaledes, at Afgiften ansættes og opkræves for det Aar, der gaar forud for det, i hvilket Ansættelsen sker. Det er ud fra dette Synspunkt, at det i Paragraffens andet Stykke er fastsat, at Ansættelse kan foretages, selv om den afgiftspligtige er ophørt med at drive Næringen o. s. v. eller er afgaaet ved Døden, saaledes at Afgiften i sidste Fald eventuelt afkræves hans Bo.

Til § 13.

Den i andet Afsnit omhandlede Næringsafgift vil hyppig kun dreje sig om ubetydelige Beløb, særlig i Tilfælde hvor Næringsens Udøvelse alene har strakt sig over en Del af et Aar, eller hvor Forfællen mellem Skatteprocenterne i vedkommende Kommuner kun er ringe; men derhos kan der ogsaa forekomme Tilfælde, hvor det maa anses ønskeligt for en Kommune at kunne give Afkald paa Afgiften, særlig for derved at forebygge, at en Virksomhed, der medfører Forlede for Kommunen uden samtidig at foranledige tilsvarende Udgifter, ophører eller ikke etableres. Under Hensyn hertil er der tillagt Kommunalbestyrelserne Berettigelse til at indrømme Nedsættelse i eller Fritagelse for Afgiften.

Til § 14.

I tidligere Regeringsforslag var Skatten for Aktieselskaber m. v. fastsat til samme Procent (i de seneste Forslag 3 pCt.) for alle Kommuner. Medens man nu ogsaa i Betragtning af, at Selskabsbestatningen efter Omstændighederne kan medføre en Dobbeltskatning, maa anses det for rigtigt at bibeholde de 3 pCt. som Maximum for Skatten, har man paa den anden Side ment, at der ikke er Grund til at paalægge Selskaberne højere Skat end efter vedkommende Kommunes Skatteprocent, hvis denne er